
Fra: noreply@regjeringen.no
Sendt: 26. september 2016 02:12
Til: Postmottak HOD
Emne: Nytt hørings svar til 16/4552 - Høring om forslag til endringer i tobakksforskriftene og ny forskrift om elektroniske sigaretter

Referanse: 16/4552
Høring: Høring om forslag til endringer i tobakksforskriftene og ny forskrift om elektroniske sigaretter
Levert: 26.09.2016 02:11
Svartype: Med merknader
Kontakt avsender: Helge [REDACTED]
Kontaktperson: Helge [REDACTED]
Kontakt-e-post: [REDACTED]
Tittel: Helge Andersen, Haugesund
Uttalelse:

La fornuften seire!

Vil på det sterkeste oppfordre til mildest mulig regulering av denne fantastiske oppfinnelsen. Både jeg og min kjære har nå siden 2013 kunne kalle oss ikke-røykere, noe som er ganske ekstraordinært da vi begge hadde røykt i over 30 år og hadde innfunnet oss med at vi skulle røyke for alltid. Jeg har prøvd legemidler som tyggis og plaster uten hell, tok til og med en undersøkelse på slutta.no og fikk beskjed om at jeg måtte jobbe med motivasjonen min om jeg skulle få bukt med røykingen min.

Jeg hadde merket meg at noen på jobb brukte noen elektroniske sigaretter for å redusere på røykingen – og da spesielt for å unngå å måtte stå ute å fryse om høsten/vinteren. Jeg hadde selv prøvd dette produktet i 2011, men ble da ikke særlig imponert da det smakte gammel svidd brødrister. I og med at min kjære til stadighet klagde over vår vane og selv ønsket å redusere forbruket, endte det med at jeg spurte en på jobb om hvor man kunne få tak i disse dingsene (det kunne jo være at min kjære synes dette var bedre enn hva jeg selv hadde opplevd). Til min store overraskelse var dette ikke spesielt dyrt, faktisk så billig at jeg tenkte jeg kunne slenge på en ekstra dings til meg selv.

Ukene gikk – dette på grunn av at alt måtte bestilles fra utlandet da det ikke var lovlig i Norge. Men da dingsene endelig kom ble min kjære veldig glad, for dette funket jo – hun klarte å redusere røykingen fra 15 til 5 til dagen. Jeg fikk mer eller mindre samme opplevelsen, først at ”hei – dette har blitt bedre. Smaker ikke svidd brødrister lenger.”. Jeg tok en annen tilnærming og ville prøve om jeg kunne klare meg helt uten (bare som et eksperiment). Til min store overraskelse varte det i mange dager – helt uten å måtte ty til en eneste røyk! Dessverre var vi ikke godt forberedt og gikk tom for e-væske. Så vi måtte ty til røyking innimellom til ny forsyning fra utlandet kom.

Mitt store problem var at disse e-sigarettedingsene var alt for små, og varte ikke lenge. Jeg måtte stadig skifte filter og batteriene måtte lades konstant. Dette førte til ihuga søking på internett – som igjen åpnet meg opp for en verden full av andre røykere som hadde sluttet og byttet til damp. Det var et helt samfunn der ute, tusener på tusener av ekte mennesker med et eneste motiv – hjelpe andre til å få den samme opplevelsen de hadde fått med røykeslutt og bedre helse. Så jeg fikk raskt hjelp, fikk satt meg inn i hva og hvordan jeg kunne få tak i bedre produktløsninger. Jeg lærte meg også raskt hvordan jeg selv kunne modifisere, tilpasse og optimalisere utstyret til egne behov. Det man måtte gjøre var å velge åpne løsninger hvor man kunne velge og vrake i sammensetninger selv, altså motsatt av de lukkede produktene hvor valgfriheten var minimal. Denne kunnskapen og oppgraderingen av utstyret vårt førte til at vi begge to kuttet røyk totalt.

Mitt store hell var at det på den tiden ikke var noen begrensninger på damping på jobb, og kunne derfor dampe fritt på kontoret mitt (uten at noen følte seg plaget – men gledet seg på mine vegne) i stedet for å gå ut med røykerne. Dette var enormt viktig, jeg slapp da å bli utsatt for press fra røykere – samt at det var mye styr med dette utstyret i form av surkling og smålekkasjer (som kunne gjøre det enklere å heller ta seg en røyk om det var lett tilgjengelig). Så det å slippe å gå ut – samt ikke bli påvirket negativt av de som sto ute og røykte var en stor motivasjonsfaktor for at jeg faktisk klarte å bytte. I og med at passiv røyking kan være en helserisiko, så slapp jo jeg som ikke-røyker å bli utsatt for det i tillegg.

I slutten av 2013 oppdaget jeg i at det var en norsk forening som holdt på med det som jeg nå valgte å kalle damp/vaping – i stedet for det misvisende e-sigaretter. Foreningen var Norsk Dampselskap, den var på den tiden svært liten og hadde vel rundt 200 medlemmer. Norsk Dampselskap var uansett et viktig element i mitt dampeliv – da de i tillegg til å gi motivasjon og videre hjelp til røykeslutt satte meg inn i det politiske rundt dampen. Jeg kunne faktisk ikke tro at det var så mye motstand mot dette blant helseinstanser og myndigheter i Norge. Jeg hadde jo sett min kjære miste sin daglige tørrhoste kun etter noen uker – og selv opplevd på kroppen hvor helsebringende dette byttet var – ikke det at noen av oss trodde det var 100% ufarlig – men sammenlignet med røyk var det ufattelig mye bedre. Undringen over motstanden mot dette produktet har vedvart. Selv med så mye forskning som viser hvor verdifullt dette er for de som bytter – både helsemessig og psykisk – vedvarer helseinstanser og en rekke politikere å blokkere tilgang mest mulig. Når man klart ser at dette produktet nesten utelukkende appellerer til tobakksbrukere – og bidrar til røykeslutt (ikke til røyking), så er det hårreisende at man ikke åpner opp mest mulig. Ja man kan peke på at damp kan skape enkelte irritasjoner og sjenanse (for personer i nærheten) – men å gå til det steget å kalle det for helseskadelig slik at man behøver strenge regler for å regulere bruk er et veldig langt steg. Når man i tillegg ønsker strenge reguleringer basert på syltynne hypoteser kan man lure på hvor fornuften har tatt veien. Produktet er ikke farligere enn at man med god informasjon ikke utsetter vedkommende eller befolkningen for større risiko at valget kan tas av den enkelte, når man i tillegg har gode data på at produktet i all hovedsak appellerer til røykere – så er det tvert imot en del av en løsning på et folkehelseproblem.

Problemet vi dampere har er ikke relatert til stor helserisiko, men at vi faktisk har noe synlig som kommer ut av vår munn ved bruk, noe synlig som sterkt kan ligne på røyk. Dette vekker tydeligvis avsky og motstand hos helseinstanser og en del politikere. At det i tillegg er noe som

er videreutviklet og spredt av brukerne – og ikke kommer fra helseinstanser eller legemiddelindustrien vekker også motstand. Hadde man intervjuet – og gjerne undersøkt de som faktisk bruker dette produktet ville man utelukkende funnet glede og helsegevinster, i stedet velger man å fokusere på syltynn forskning som sier at man ikke kan være sikker på noe som helst – og at man ikke kan utelukke en helserisiko, gjerne ikke nå men om en 20-30 år. Vi som har røyket i over 30 år har ikke tid til å vente 20-30 år, vi trenger hjelp nå – og vi vil i alle fall ha respekt og myndighet til å kunne ta et valg selv – det er ikke sennepsgass det er snakk om, det er damp en bomullsveke!

Så mitt håp og min anbefaling til regulerende myndigheter er at man tar til fornuften og setter reguleringer i henhold til helserisiko. Slik endringer i tobakksforskriftene og ny forskrift om elektroniske sigaretter er foreslått nå, så regulerer man elektroniske sigaretter på lik linje – og tidvis strengere – enn tobakksrøyk, noe som ikke gir mening da all forskning sier gevinsten er formidabel av å bytte fra tobakksrøyk til damp – samt det faktum at det ikke appellerer til ikke-røykere.

Går nåværende forslag gjennom vil man i stor grad senke utvalget ved at reguleringene er mer tilpasset større virksomheter med solid økonomi, altså motsatt av hva som er tilfellet nå hvor mye av industrien er preget av gründervirksomhet og småbedrifter. E-sigaretter og dets videre innovasjon har først og fremst blitt bært frem av brukerne selv gjennom små foretak basert på innovasjon, til stor frustrasjon for større virksomheter som fokuserer på profitt gjennom lukkede systemer. En regulering som øker byråkratiet og begrenser utvalget vil være en kjærkommen hjelp til profittvirksomhet som bl.a. tobakksindustrien (som ønsker større kontroll på markedet). Den beste måte å bekjempe dem på er å gjøre reguleringen akseptable for mindre virksomheter, som igjen skaper arbeidsplasser – og som i større grad er preget av ønske om å hjelpe folk bort fra røyken.

Ønsker man at røykere skal bytte til et bedre alternativ må man gjøre produktene så rimelige som overhodet mulig. Dette fordi produktet er vanskeligere å bruke, krever mer innsats enn røyk. Er det nesten like dyrt så forsvinner endel av motivasjonen til å bytte,

Man bør se mer til England som i større grad har innsett at e-sigaretter er en del av løsningen, og ikke en del av problemet. Man bør med andre ord heller se hvordan man raskest mulig kan få disse dingsene i hendene på dagens røykere.

Lykke til, og takk for meg!

Med vennlig hilsen

Helge [REDACTED], en bekymret men lykkelig bytter [REDACTED].

Vedlegg: -